

PROP DE VOSALTRES

L'informe de Càritas

Estimats diocesans:

Fa un mes es va presentar un estudi de CÀRITAS-FOESSA sobre la nostra realitat social i les conseqüències que ha provocat la pandèmia amb el títol «Evolució de la cohesió social i conseqüències de la Covid-19 a Espanya». És un estudi similar als que durant més de quaranta anys ofereix a la nostra societat. Té un gran reconeixement per part dels experts en temes sociològics i resulta molt alligador per a tothom.

L'estudi l'ha fet un equip de més de trenta investigadors procedents de més de deu universitats i entitats de recerca social. La relació de dades que apareixen en les seves pàgines —al voltant de 300— és molt extensa i van acompanyades d'una minuciosa explicació de les causes i les conseqüències de la situació actual. Aquestes línies volen estimular la seva lectura o, almenys, informar les nostres comunitats de la seva existència i agrair que ens ajudi a veure i examinar el nostre propi entorn i comprometre'ns en la seva millora.

Segons la recerca, la precarietat laboral durant la crisi sanitària s'ha duplicat i afecta gairebé 2 milions de llars que depenen econòmicament d'una persona sustentadora principal que sofreix inestabilitat laboral greu. Això significa que

en l'últim any ha tingut: 3 o més mesos de desocupació, 3 o més contractes diferents, en 3 o més empreses diferents.

Enumero altres dades d'aquest estudi:

- Un terç de les llars amb tots els membres a l'atur (600.000 famílies) manquen d'alguna mena d'ingrés periòdic que permeti una certa estabilitat.
- La pandèmia ha destapat un nou factor d'exclusió social: la desconexió digital és el nou analfabetisme del segle XXI.
- Hi ha 1,8 milions de llars (gairebé la meitat de les que estan en exclusió social) que pateixen l'apagada digital, cosa que significa que viuen

la bretxa digital de manera quotidiana.

- La pandèmia ha augmentat la bretxa de gènere: l'exclusió social ha crescut més del doble en les llars en què la dona és la seva sustentadora principal.
- La diferència entre la població amb més i menys ingressos ha augmentat més d'un 25%, xifra superior a l'increment registrat durant la crisi de 2008.
- Hi ha 2,7 milions de joves entre 16 i 34 anys afectats per processos d'exclusió social intensa.
- L'exclusió social en llars amb població immigrant és gairebé tres vegades més gran que la de les llars espanyoles.

—Tres de cada deu famílies s'han vist obligades a reduir les despeses habituals en alimentació, roba i calçat.

—Les taxes més elevades d'exclusió social les trobem al sud i a l'est del país, juntament amb Canàries.

Són aspectes que ens han de fer pensar molt i hem de procurar no eludir la pròpia responsabilitat per ajudar a eliminar el pitjor i donar força al millor.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Festa de la Mare de Déu de l'Arcada a Sant Pere

La festa de la Mare de Déu de l'Arcada, patrona dels comerciants i veïns del carrer Major i plaça de la Paeria de Lleida, es va celebrar a l'Església de Sant Pere, on es conserva i venera la seva imatge original del segle XVI.

L'Eucaristia, presidida pel rector de la parròquia Mn. Jaume Pedrós, ha estat seguida de l'ofrena floral de l'Associació de Veïns i Comerciants a la imatge de la Mare de Déu de l'Arcada que presideix el mur del temple que mira al carrer Major. Aquesta és una obra moderna de l'escultor Innocenci Soria-

no-Montagut de l'any 1961, situada en una fornícula projectada per l'arquitecte Manuel Casas Lammola. La Coral del Carme dirigida per Antoni Miquel, que havia solemnitzat amb els seus cants la missa, ha interpretat els *Goigs a la Mare de Déu de l'Arcada* després de l'ofrena floral.

Aquesta celebració que tradicionalment es feia el mes de setembre, inicialment coincidint amb la festa del Dolç Nom de Maria, l'any 1962 es va traslladar al darrer diumenge de gener. Avui n'ha fet 60 anys.

CERCA DE VOSOTROS

El informe de Càritas

Queridos diocesanos:

Hace un mes se presentó un estudio de CÁRITAS-FOESSA sobre nuestra realidad social y las consecuencias que ha provocado la pandemia. Tiene como título «Evolución de la cohesión social y consecuencias de la Covid-19 en España». Es un estudio similar a los que durante más de 40 años se ofrece a nuestra sociedad. Tiene un gran reconocimiento por parte de los expertos en materia sociológica y resulta muy aleccionador para todos.

El referido estudio lo ha realizado un equipo de más de 30 investigadores procedentes de más de diez universidades y entidades de investigación social. Es muy extensa la relación de datos que aparecen en sus páginas (alrededor de 300) con una minuciosa explicación de las causas y las consecuencias de la situación actual. Sirvan estas líneas para provocar su lectura o, al menos, para informar a nuestras comunidades de su existencia y agradecer que nos ayude a ver y examinar nuestro propio entorno y comprometernos en su mejora.

Según la investigación, la precariedad laboral durante la crisis sanitaria se ha duplicado y alcanza a casi 2 millones de hogares que dependen económicamente de una persona sustentadora principal que sufre inestabilidad laboral grave. Lo que significa que en el último año ha tenido: 3 o más meses de desempleo, 3 o más contratos diferentes, en 3 o más empresas distintas.

Enumero otros datos de esta investigación:

- Un tercio de los hogares con todos los miembros en paro (600.000 familias) carecen de algún tipo de ingreso periódico que permita una cierta estabilidad.
- La pandemia ha destapado un nuevo factor de exclusión social: la desconexión digital es el nuevo analfabetismo del siglo XXI.
- 1,8 millones de hogares (casi la mitad de los que están en exclusión social) sufren el apagón digital, lo que significa que viven la brecha digital de manera cotidiana.
- La pandemia ha aumentado la brecha de género: la exclusión social ha crecido más del doble en los hogares cuya sustentadora principal es una mujer.
- La diferencia entre la población con más y menos ingresos ha aumentado más de un 25%, cifra superior al incremento registrado durante la crisis de 2008.
- Hay 2,7 millones de jóvenes entre 16 y 34 años afectados por procesos de exclusión social intensa.
- La exclusión social en hogares con población inmigrante es casi tres veces mayor que en los hogares españoles.
- Tres de cada diez familias se han visto obligadas a reducir los gastos habituales en alimentación, ropa y calzado.
- Las tasas más elevadas de exclusión social se dan en el sur y el este del país, junto con Canarias.

Son aspectos que nos hacen pensar mucho y no podemos eludir nuestra propia responsabilidad para ayudar a eliminar lo negativo y a fortalecer lo positivo.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Els centres d'esplai del MCECC, agents de transformació social

Els responsables de més de 200 centres d'esplai de Catalunya, Mallorca, Menorca i Andorra, es van reunir dissabte 29 de gener al Teatre l'Amistat de Mollerussa (Pla d'Urgell) en l'Assemblea General Ordinària del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) de la Fundació Pere Tarrés. Durant la trobada, que va comptar amb la participació del secretari d'Infància i Adolescència, Alexis Serra, i del director general de Joventut, Àlex Sastre, es van marcar les prioritats de futur del moviment, amb la voluntat que continuï sent un agent de cohesió i transformació social.

L'assemblea, a més de fer balanç de la tasca dels centres d'esplai durant un any complicat, marcat encara per la pandèmia i les restriccions per a la prevenció de la Covid-19, va fixar els nous objectius de futur en un moment de crisi sanitària, social i econòmica. Es va aprovar la Memòria 2021, el Pla d'Accions 2022, el calendari del pròxim any i, en matèria econòmica, l'exercici del 2021, a més de donar llum verda al pressupost per a aquest 2022. L'acte també va oferir als monitors i monitores dels diferents centres d'esplai punts de trobada per a la dinamització, reflexió i formació.

En l'assemblea es va votar també els nous candidats i candidates a entrar al Consell Directiu, entre els quals, posteriorment, s'escollirà un nou president o presidenta, ja que l'actual, Xavi Nus i Garrell, acaba aquest any el seu mandat.

Durant el discurs de comiat com a president, Xavi Nus va recordar el camí que va començar amb 11 anys anant de colònies amb el seu centre d'esplai i va reivindicar la gran tasca dels voluntaris/es del món del

lleure: «Recordeu sempre que com a monitors/es sou un referent per als infants i adolescents i teniu un paper clau en la seva educació.»

D'altra banda, també es va aprofitar per fer entrega dels premis de l'InnovAct, el concurs que premia les activitats més innovadores realitzades durant l'any pels centres d'esplai: els projectes «Plantes vs. Virus», del Centre d'Esplai Josepets; «L'últim viatge al país de mai més», del Centre d'Esplai Missioner Aguiluchos; i «El viatge», del Centre d'Esplai Cra-Cra, van estar els premiats d'aquesta edició. El director general de Joventut, Àlex Sastre, va ser l'encarregat de fer l'entrega dels guardons.

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) és una federació de centres d'educació en el lleure amb un bagatge de més de 60 anys, que agrupa a més de 200 centres d'esplai distribuïts entre les províncies de Barcelona, Tarragona, Lleida, Castelló, les illes de Mallorca i Menorca i també el Principat d'Andorra. Els centres d'esplai MCECC acullen uns 25.000 infants, adolescents i joves, gràcies a la tasca educativa i voluntària d'uns 4.500 monitors i monitores.

Assemblea de Pastoral de la Salut

L'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església va acollir, el passat mes de gener, l'assemblea de la Delegació de Pastoral de la Salut del Bisbat de Lleida. A la trobada hi van participar el delegat de Pastoral de la Salut, el Dr. Jacint Cabau, i el bisbe de Lleida, Salvador Giménez. A l'assemblea hi van participar diferents representants

de realitats sanitàries de la diòcesi.

Entre d'altres, van intervenir els representants dels Grups de Dol, de l'Hospital de Santa Maria de Lleida, de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, de Sant Joan de Déu-Terres de Lleida.

Per acabar, el bisbe Salvador va agrair el treball a tots els representants i va animar-los a seguir amb la seva tasca.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Invoquem a l'Esperit de comunió perquè ens impulsi en els seus camins i ens ajudi a fundar la comunió no sobre la base de càlculs, estratègies i conveniències, sinó sobre l'únic model al qual hem de mirar: la Santíssima Trinitat» (4 de desembre).

@Pontifex: «L'Esperit ens crida avui a curar les ferides de la humanitat amb l'oli de la caritat. Desenvolupem junts, catòlics i ortodoxos, formes de cooperació en la caritat per a servir els homes del nostre temps i portar-los la consolació de l'Evangeli» (4 de desembre).

@Pontifex: «Aquesta és l'actitud del veritable apòstol: seguir endavant amb confiança, preferint la inquietud de les situacions inesperades al costum i a la repetició. Aquesta valentia neix de la confiança en la grandesa de Déu, que estima obrar en la nostra feblesa» (4 de desembre).

@Pontifex: «Com a Església, se'ns demana que siguem llevat que fermenta en l'amagat, pacientment, dins de la massa del món, gràcies a l'Esperit Sant. El secret del Regne de Déu està contingut en les petites coses, en el que sovint no es veu ni fa soroll» (4 de desembre).

La Setmana Bíblica destaca el valor de la Paraula com a eina terapèutica

El passat 26 de gener va tenir lloc la conferència «La Paraula, font de consol i esperança», a càrrec de Mar Pérez i Josep Pifarré, dintre dels actes de la VI Setmana Bíblica

Mar Pérez va relatar l'encontre de Jesús amb la dona de les hemorràgies. Va recordar com la dona va confiar en Jesús, «en aquell home a qui tanta gent seguia». Va relatar com la protagonista va veure com Jesús curava a un endimoniat «però des de fora del temple perquè tenia prohibit l'accés per impura». A continuació, va explicar l'episodi en què Jesús toca un leprosit: «Ella pensava que era impossible que Jesús es fixés en una pobra dona, exclosa i malalta». Pérez va relatar el fragment de l'Evangelí del paralític curat per la fe en confiar en Jesús. Finalment, Mar Pérez va contar el moment en què la dona de les hemorràgies toca el mantell de Jesús i a l'instant es va guarir: «Llavors, Jesús es va girar i va preguntar qui l'havia tocat la roba. La dona de les hemorràgies va contestar a Jesús i ell li va dir la teva fe és la que t'ha curat», va dir.

La ponent va destacar que «l'Església ha de ser un hospital de campanya, un lloc on es curin les ferides i s'ofereixi un espai d'escolta a qualsevol persona». «Viure en la incertesa, com li passa a la dona de les hemorràgies, ens fa ser encara més fràgils». Va destacar que «Déu necessita les nostres mans per a fer d'aquest món el Regne de Déu». «La resurrecció és un camí que sempre ens ha resultat difícil, però és un camí que ens obre a l'esperança», va recalcar.

«La dona de les hemorràgies va confiar plenament en Jesús, es va atrevir a tocar-lo i saltar-se les lleis tan estrictes de puresa del seu poble», va afirmar Mar Pérez. «Primer cal trobar en la paraula de Déu el consol per acompanyar-nos els uns als altres, cal mirar la Creu, així i tot, també cal anar una mica més enllà per albirar en l'horitzó l'esperança del ressuscitat», va dir per cloure la seva intervenció.

Josep Pifarré va recalcar que «allò que des de la ciència i des de la medicina considerem, potser és terapèutic des de la Paraula, s'apropa molt al missatge de Crist». Pifarré va destacar que «els éssers humans som éssers socials» i «un dels problemes de la Covid és la pèrdua de relacions socials», «també

són éssers interdependents, tots necessitem els altres, tant en la infantesa com el moment de malaltia o gent gran», va explicar.

«Les necessitats de les persones van més enllà de les necessitats biològiques», va dir. Pifarré va destacar que «el patiment físic i el psicològic, a vegades van junts però altres vegades, no». Davant d'això, les persones «ens preguntem quin sentit té el patiment».

«Si només tenim coneixements i només tenim habilitats serem uns bons tècnics, però no serem uns bons professionals», va afirmar. Pifarré va reflexionar sobre el fals dilema entre curar i cuidar: «Jo preferiria un metge que em curi, així i tot, també que em doni la mà i em cuidi, i si un metge no fa això potser sí que em curarà, tanmateix no serà un bon metge.»

Per cloure, va destacar que «l'ésser humà és un ésser social, que el patiment és intrínsec a la nostra espècie i que hem d'aprendre a conèixer amb ell». «Moltes vegades en lloc de curar el que podem fer és guarir, acompanyar, escoltar», va dir. «Curar alguna vegada, alleujar sovint i consolar, acompanyar i confortar sempre», va cloure.

En aquest enllaç podeu veure el vídeo:

<https://youtu.be/Gf7LualJCKJg>

REFLEXIONS

Ho continua fent

En Lluís és estudiant universitari. És a mitja carrera. Viu en un pis amb altres tres estudiants. Té nòvia fa uns mesos. Es coneixen del poble, de quan anaven a l'escola i n'està molt enamorat. En Lluís, de família creient i practicant, ha viscut un procés de creixement en la fe força harmònic. Pel que fa a formació, catequesi de primera comunió, catequesi de confirmació, grup de joves parroquial i algunes lectures. Pel que fa a la vivència, el Parenostre après a casa, resat amb els pares i germans, el sagrament del perdó, alguns recessos i un moment important, van ser uns exercicis espirituals en la vida ordinària quan tenia dinou anys, dels quals derivà una pregària més confiada i constant i un compromís personal amb els més necessitats que el porta dos dies, cada setmana, a col·laborar en un menjador social... Pel que fa a la celebració comunitària, la missa dominical en què sovint llegeix una lectura, pregàries de joves en adoració... I moments de dubte, de mediocritat, de temptació, d'egoisme, de caiguda i de tornar-se a aixecar.

La convivència al pis és bona. Hi ha ambient d'estudi. La relació és cordial, respectuosa, malgrat que els companys són diferents en molts aspectes, també en les conviccions personals que donen sentit a la vida. Les tasques de manteniment són assumides suficientment i amb una regularitat acceptable.

Fa uns mesos, en Lluís va quedar impressionat pel fet que un home jove dormia al carrer i demanava menjar a prop del seu edifici. Un dia decidí baixar-li un entrepà, un altre dia una carmanyola amb allò que havia sobrat del sopar d'un company de pis... Els companys veuen bé i valoren positivament el gest i ofereixen menjar. N'han parlat entre ells. Animen a en Lluís. Mai cap s'ha ofert per acompanyar-lo, ni per assumir aquesta petita acció de caritat solidària. «Jesús va contestar dient: Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se'n anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí» (Lc 10,30-33). En Lluís ho continua fent i l'home sense llar de ben segur que li ho agraeix... i el Pare del cel.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jm 3,13-18 / Sl 18 / Mc 9,14-29]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i dr. de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo; festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. □ Dimarts [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. La Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; Sta. Margarida de Cortona, penitent; Sta. Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Dimecres [Jm 4,13-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dijous [Jm 5,1-6 / Sl 48 / Mc 9, 41-50]. St. Modest, bisbe de Trèveris; St. Sergi, monjo i mr. (304); Sta. Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.

25. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'As-torga; beat Sebastià d'Aparicio, religiós.

26. ■ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: santa Paula Montal, vg., d'Arrenys de Mar, fundadora de les escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Ale-

xandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Diumenge vinent, VIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sir 27, 5-8 / Sl 91 / 1Co 15,54-58 / Lc 6,39-45]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), religiós passionista; beata Francina-Aina Cirer, verge paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honòria, verge.

Diumenge VII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen»

L'Evangelí d'avui és tan clar que només cal meditar-lo pausadament. Ens parla bàsicament de l'amor als enemics. Si de vegades estimar els amics ja ens és difícil, com no ho ha de ser molt més, estimar un enemic. Però les paraules de Jesús són clares. *Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen.* Evidentment això no és fàcil, sobretot quan l'ofensa és molt greu. Però Jesús ens parla de pregar pels enemics; potser si ho fem, no ens serà tan difícil estimar-los. I ens posa diferents exemples: *Si algú et pega en una galta, para-li l'altra; si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom que et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres.* Es tracta sempre de ser generosos, de no tornar mai mal per mal sinó multiplicar el bé. Així ens diu: *Vosaltres heu d'estimar els enemics, heu de fer bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos; llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim que és bo amb els desagradats i amb els dolents perquè aquesta i no altra és l'actitud de Déu Pare i la de Jesús: Sigueu compassius com ho és el vostre Pare—diu—. I continua Jesús: No judiqueu, no condemneu, absolveu... i Déu no us judicarà; no us condemnarà, us absoldrà.* Sempre el model és Déu. Actuant així sereu fills de l'Altíssim que és bo amb els desagradats i amb els dolents.

Tenim un exemple d'amor a l'enemic a la primera lectura: David, perseguit per Saül, té l'ocasió de matarlo, però ell no ho vol fer: *No el matis pas—li diu a Abisai— ¿qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor? Sap que la justícia vindrà de Déu; ell no ha de matar ningú.* Sant Pau ens parla de *l'home fet de terra, a semblança d'Adam i de l'home del cel, convertit en Esperit.* Hem d'actuar com homes del cel, capaços d'estimar com estima Déu. Com diu Jesús en l'amor als enemics demostrarem la nostra qualitat de seguidors de Crist. Una altra forma d'actuar és pròpia dels pagans.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 26,2.7-9.12-13.22-23)

En aquells dies, Saül, amb tres mil homes d'entre els millors guerrers d'Israel, baixà al desert de Zif a buscar-hi David. David i Abisai entraren de nit al campament de Saül, i el trobaren dormint, ajagut al centre de tots. Tenia la llança clavada a terra vora el seu capçal. Tot al voltant jeien Abner i els altres homes. Abisai digué a David: «Avui Déu ha fet caure el teu enemic a les teves mans. Ara mateix el clavaré a terra d'una llançada. No en caldran pas dues.» Però David li contestà: «No el matis pas. ¿Qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?». Llavors David agafà la llança i el gerro d'aigua que Saül tenia vora el capçal i se n'anaren. Ningú no ho veié, ni se n'adonà, ni es despertà. Tothom dormia. El Senyor havia fet caure sobre ells un son profund. David passà a l'altra banda i s'aturà un tros lluny, dalt la muntanya. Els separava una bona distància. David cridà: «Aquí tinc la llança del rei. Que vingui a buscar-la un dels teus homes. I que el Senyor recompensi aquell de nosaltres que és de debò magnànim i lleial; avui el Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor.»

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,45-49)

Germans, quan Déu modelà Adam, el primer home, es convertí en un ésser animat, però el darrer Adam es convertí en Esperit que dona vida. No va ser primer el cos espiritual, sinó el cos animat. El cos espiritual vingué després. El primer home, fet de terra, era de pols. Però el segon home és del cel. Tal com era el de pols són tots els de pols, i tal com és el del cel seran tots els del cel. Abans érem semblants a l'home fet de pols; després serem semblants a l'home que és del cel.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 6,27-38)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «A vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen. Si algú et pega en una galta, para-li l'altra. Si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feu als altres allò que voleu que ells us facin. Si estimeu els qui us estimen, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si heu fet bé als qui us en fan, ¿qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si presteu diners als qui de cert us els tornaran, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobraràn. Però vosaltres heu d'estimar els enemics, heu de fer bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagradats i amb els dolents. Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu i Déu no us judicarà. No condemneu, i Déu no us condemnarà. Absolveu, i Déu us absoldrà. Doneu i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Déu us farà la mesura que vosaltres hauréu fet.»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 26,2.7-9.12-13.22-23)

En aquellos días, Saül emprendió la bajada al desierto de Zif, llevando tres mil hombres escogidos de Israel, para buscar a David allí. David y Abisay llegaron de noche junto a la tropa. Saül dormía, acostado en el cercado, con la lanza hincada en tierra a la cabecera. Abner y la tropa dormían en torno a él. Abisay dijo a David: «Dios pone al enemigo en tu mano. Déjame que lo clave de un golpe con la lanza en la tierra. No tendré que repetir». David respondió: —«No acabes con él, pues ¿quién ha extendido su mano contra el ungido del Señor y ha quedado impune?». David cogió la lanza y el jarro de agua de la cabecera de Saül, y se marcharon. Nadie los vio, ni se dio cuenta, ni se despertó. Todos dormían, porque el Señor había hecho caer sobre ellos un sueño profundo. David cruzó al otro lado y se puso en pie sobre la cima de la montaña, lejos, manteniendo una gran distancia entre ellos, y gritó: «Aquí está la lanza del rey. Venga por ella uno de sus servidores. Y que el Señor pague a cada uno según su justicia y su fidelidad. Él te ha entregado hoy en mi poder, pero yo no he querido extender mi mano contra el ungido del Señor.»

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,45-49)

Hermanos: El primer hombre, Adán, se convirtió en ser viviente. El último Adán, en espíritu vivificante. Pero no fue primero lo espiritual, sino primero lo material y después lo espiritual. El primer hombre, que proviene de la tierra, es terrenal; el segundo hombre es del cielo. Como el hombre terrenal, así son los de la tierra; como el celestial, así son los del cielo. Y lo mismo que hemos llevado la imagen del hombre terrenal, llevaremos también la imagen del celestial.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,27-38)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «A vosotros los que me escucháis os digo: amad a vuestros enemigos, haced el bien a los que os odian, bendecid a los que os maldicen, orad por los que os calumnian. Al que te pegue en una mejilla, preséntale la otra; al que te quite la capa, no le impidas que tome también la túnica. A quien te pide, dale; al que se lleve lo tuyo, no se lo reclames. Tratad a los demás como queréis que ellos os traten. Pues, si amáis sólo a los que os aman, ¿qué merito tenéis? También los pecadores aman a los que los aman. Y si hacéis bien sólo a los que os hacen bien, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores hacen lo mismo. Y si prestáis a aquellos de los que esperáis cobrar, ¿qué merito tenéis? También los pecadores prestan a otros pecadores, con intención de cobrárselo. Por el contrario, amad a vuestros enemigos, haced el bien y prestad sin esperar nada; será grande vuestra recompensa y seréis hijos del Altísimo, porque él es bueno con los malvados y desagradados. Sed misericordiosos como vuestro Padre es misericordioso; no juzguéis, y no seréis juzgados; no condenéis, y no seréis condenados; perdonad, y seréis perdonados; dad, y se os dará: os verterán una medida generosa, colmada, remecida, rebosante, pues con la medida con que midiereis se os medirá a vosotros.»